

دامپزشکی، نیاز ویژه بشر

مسعود رسولی
دانشجوی دکتری دامپزشکی

rasoolimasoud@yahoo.com

می‌گذرانند و مشغول فعالیت می‌شوند که هر کدام از این تخصص‌ها، یک دنیا می‌باشد.

دامپزشکان ایرانی چه در داخل چه در خارج کشور مشغول هستند و در جهان همیشه مطرح بوده و هستند و در سمینارها و همایش‌های بین‌المللی حرف‌های زیادی برای گفتن دارند و مقالات به روزی ارائه می‌دهند که حتی خیلی از دامپزشکان ایرانی در خارج از کشور در دانشگاه‌های معتبر دنیا تدریس می‌کنند و عضو هیات علمی می‌باشند. آن دسته که در داخل کشور هستند هم دست کمی ندارند. که بعضی عضو هیات علمی دانشگاه شده و به تدریس و پژوهش مشغولند و بعضی از طرف سازمان دامپزشکی براساس ضوابط پروانه‌های فعالیت دریافت نموده و به زبان بستگان و مردم و کشور خود خدمت می‌نمایند. البته فعالیت‌های تحقیقاتی مهم توسط این دسته انجام می‌شود. که این افراد یا در بخش‌های دولتی مشغول هستند یا در بخش خصوصی. با توجه به اینکه دامپزشکی پیشرو خصوصی‌سازی در کشور می‌باشد و این فعالیت‌ها با بررسی‌ها و آزمایشات و تحقیقات و نیاز جامعه صورت می‌گیرد و فعالیت‌های اصلی مانند شرکت‌های تولید داروهای دامپزشکی شرکت‌های واردات دارو، داروخانه‌ها، تولید واکسن و سرم مراکز تحقیقاتی درمانگاه‌های دامپزشکی شامل (درمانگاه دام بزرگ، درمانگاه دام کوچک، درمانگاه طیور، درمانگاه آبزیان، زنبور عسل، اسب) و آزمایشگاه‌های تشخیصی و شرکت‌های تولیدکننده مکمل غذایی و کشتارگاه‌ها و شرکت‌های تولید فرآورده‌های خام دامی که همگی این فعالیت‌ها زیر نظر دامپزشکان صورت می‌گیرد. و همان طور که گفته شد در جهت جلوگیری از بیماری و درمان و پیشگیری گام برمی‌دارند. ما شاهدیم که بهترین داروها در کشور تولید و عرضه می‌گردد که از نمونه‌های خارجی هیچ دست کمی ندارد و در تولید واکسن و سرم خودکفا هستیم و شرکت‌های واردات دارو با بررسی نیاز و سختی‌های کار جدیدترین داروها را وارد و داروخانه‌های دامپزشکی عرضه می‌نمایند. ما شاهدیم که درمانگاه‌های دامپزشکی و دامپزشکانی که با تمام مشکلات به فارم‌ها می‌روند و در جهت پیشگیری و درمان بیماری و بهبود عملکردی فعالیت می‌نمایند و ما شاهدیم که در کشتارگاه‌هایی که بازرسی گوشت آن توسط دامپزشکان انجام می‌شود، میزان بالای گوشت و مرغ بیماری‌زا مسموم و از رده خارج می‌شود.

پس بیاییم به دامپزشکی بهای بیشتری دهیم و اموری که مربوط به این حرفه حیاتی و اثرگذار است به فارغ‌التحصیلان و دامپزشکان که به واقع متولیان این صنف هستند، واگذار نماییم تا به هدف‌های بالای خود برسند.

یک پایان‌نامه مدرک دکتری دریافت می‌نمایند و این آخر کار نیست، باز هم برای به روز بودن باید مطالعه کرد.

تکنیک‌های به کار رفته در درمان‌های دارویی و جراحی پزشکی مانند تکنیک‌های به کار رفته در دامپزشکی می‌باشد.

افرادی در تخصص جراحی، مامایی، طیور، آبزیان، دام کوچک، اسب و علوم آزمایشگاهی و تشخیصی بعضی در فیله حیوانات خاص مانند حیوانات باغ وحش مشغولند. در کنار دامپزشکان، کارشناسان علوم دامی، شیلات و دامپروران با علم خود در تغذیه و بهداشت و نگهداری و به طور کل مدیریت فارم‌ها و کاردانان با فعالیت‌هایی نظیر مایه‌کوبی، تلقیح مصنوعی و... در رشد بهداشتی، اقتصادی و عملکردی و در کل جلوگیری از خسارات مادی و جانی در فارم تولید و به انسان‌های در ارتباط با دام و در نهایت به مصرف‌کنندگان فرآورده‌های دامی که در هر سفره ایرانی وجود دارد به میهن خود خدمت می‌نمایند. و این همکاری‌ها و هماهنگی‌ها در کنار هم باعث رشد و توسعه در امور می‌گردد که این ملزم به همکاری میان صاحب دام، کارشناسان علوم دامی و دامپزشکان البته با حمایت مسوولین می‌باشد.

اخیرا در علم روانشناسی دریافته‌اند که می‌توان اختلالات روانی را با کمک حیوانات دست‌آموز درمان کرد و نگهداری حیوانات خانگی یا دست‌آموز می‌تواند به تقویت روحیه کمک کند، بعضی مواقع با شیرین‌کاری‌ها و تحرکات جالب حیوانات و بعضی مواقع با آرامش آکواریوم.

تمام انسان‌ها از روزگاران قدیم تا به امروز، با حیوانات به طور مستقیم و غیرمستقیم سروکار دارند و این می‌تواند خیلی مفید و یا خطرناک و بیماری‌زا باشد.

دامپزشک می‌خواهد تا آلودگی را از طرف دام به انسان دفع و به حیوانات حیات کاملاً سالم و دور از خطر ببخشد تا بتوانند بقای نسلی داشته و این مخلوقین خدا هم در این کره زمین که به آنها هم تعلق دارد زندگی کنند و لذت ببرند.

البته باز هم یادآور می‌شویم که در این هدف بزرگ کارشناسان محیط زیست و علوم دامی و شیلات و دامپروران و کاردانان عزیز و صاحبان حیوان و دامپزشکان و به طور کل حامیان حیوانات همگی در کنار هم سهیم هستند. و به این می‌اندیشند دام سالم، تغذیه سالم، انسان سالم، جامعه سالم، دنیای سالم مسوولیت دامپزشکی آن قدر بزرگ و خطیر است که یک دامپزشک نمی‌تواند در تمام امور فعالیت کند. این امر باعث شد تا دامپزشکان هر کدام در خصوصی که علاقه‌مند هستند و فعالیت و مطالعات بیشتری دارند مشغول شدند که بعضی در یک مورد تخصص دانشگاهی

دامپزشکی دانشی است که به شناخت، درمان و پیشگیری بیماری‌های حیوانات اهلی و درمان سایر حیوانات می‌پردازد. علم دامپزشکی به بیماری‌های مشترک بین انسان و دام (بیماری‌های زئونوز) که از مهمترین بیماری‌های میکروبی و انگلی قابل انتقال به انسان است و تقریباً در تمامی این بیماری‌ها مخزن اصلی بیماری حیوان است و انسان به عنوان میزبان دوم مبتلا می‌شود و علائم بیماری را نشان می‌دهد، می‌پردازد. بیماری‌های مشترک همواره تهدیدی برای جمعیت‌های حیوانی و انسانی در سراسر جهان محسوب می‌گردند. این عوامل بیماری‌زا موجب مرگ و همچنین بروز خسارات اقتصادی در جامعه می‌شوند.

شاید بهتر است بدانید که دامپزشک در دانشگاه چه آموخته: دروس پایه شامل دوره‌های عملی و نظری آناتومی (کالبدشناسی)، بافت‌شناسی (کالبدشناسی میکروسکوپی)، فارماکولوژی (داروشناسی)، جنین‌شناسی، فیزیولوژی (نحوه عملکرد دستگاه‌های بدن) میکروبی‌شناسی و انگل‌شناسی و پاتولوژی

(شناسایی ضایعات بافتی) که تمام این دروس به صورت مقایسه‌ای بین نشخوارکننده و گوشخوار و طیور و آبزیان و اسب می‌باشد. در کنار دروس علوم پایه در مورد تغذیه، تکثیر و پرورش انواع حیوانات اهلی حتی زنبور عسل تدریس می‌شود. دروس تشخیصی مانند رادیولوژی در کنار موضوعات بالینی شامل حیطه‌های طب داخلی، جراحی، پیشگیری و کارآموزی بالینی می‌باشد و در آخر دانشجویان با دوره‌های کارورزی (انترنی) در بخش‌های مختلف زیر نظر اساتید خود را آماده می‌کنند و با آرایه